

kun i allerhøjeste Grad skal glæde os, selvsølgelig under Forudsætning af, at det ikke sker paa Beskæftning af noget Andet, som vi i Diebliffet maansee for nødvendige.

Berg: Jeg har bedet om Ordet nu for at besvare de Angreb, der fra to ærede Medlemmers Side ere rettede mod mig i Anledning af mine Udtalelser forleden, idet jeg antager, at naar vi have opgjort Regnskabet om dette Punkt, kan det mulig lette Forhandlingerne siden. Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Sag, end de ærede Medlemmers Udtalelser give mig Anledning til. Det ærede Medlem for Bogenfje (Bernsten) var saa venlig at læse et Par Linier op, som jeg skulde have sagt i 1877 om en lykkelig Overensstemmelse mellem Regjeringen og Folkethinget, og det andet ærede Medlem, der havde Ordet imod mig (Holtstein-Ledreborg), udtalte, at man havde vedtaget en Beslutning om, at med den Regjering kunde man ikke udrette Noget. De to ærede Medlemmer skulde ikke saaledes drage frem til Minde gamle Udtalelser fra den parlamentariske Kamp her i Salen. De vide, at siden disse Udtalelser har man netop her i Thinget med disse ærede Medlemmer i Spidsen gjort denne Regjering det muligt, som man aldrig før havde tænkt var muligt. Derved have de fremkaldt den Stilling, som nu er tilstede, at jeg og mine Venner forhandle med enhver Regjering, der eksisterer, om Sagerne, idet vi kun se paa dem, og indbefommer man os saaledes, at vi kunne faae Noget for Folket og Landet Godt ud deraf, tage vi det, uanset hvorledes de Herrer have stillet sig, og om deres Ord have svaret til deres Handlinger i tidligere parlamentariske Kampe. Jeg skal sige til, at jeg priser mig lykkelig over, at jeg er kommen ud af den Mafaturforretning med de ærede Herrer, som man har bedrevet i 7 parlamentariske Aar, thi den viste sig, da Handlingen skulde svare til Ordene, ikke at have den Alvor, som en saadan Kamp skulde have efter de Kræfter og den Tid, man havde anvendt derpaa. Jeg lader Historien bedømme denne hele politiske Færd; men jeg siger til de Herrer: De skulle være noget forsigtige med at drage Sligt til Minde. Jeg haaber imidlertid, at hvis de Herrer ikke have lært af denne Sag, har Befolkningen dog lært at tage anderledes alvorlig fat paa den Slags Ting, hvis det skal vise sig nødvendigt, at den gaar om igjen. Nu er Stillingen altsaa den: Somme kunne efter deres Anlæg ville, at vi gerne haade med Hensyn til denne og andre Sager atter skulle anvende vor Tid forgjæves, medens Andre kunne ville, at man, om muligt, skulde anvende den saaledes, at der kunde fremkomme et endeligt Resultat, eller at vi dog, hvis det ikke skulde lykkes, hvorom jeg angaaende den foreliggende Sag Intet kan sige — Noget taler mod det, Afskilligt for det — kunne faae et saa-

dant Arbejde frem, at, hvis Befolkningen paany skulde tale med i den Sag, den da kunde tale med en saadan Forstand og Alvor til alle Sider, at det derefter blev muligt at frembringe den lykkelige Overenskomst, uden hvilken vi ikke faae denne saalidt som andre Sager igjennem, og selv om ikke denne Regjering eller denne Minister besidder den Gæne, kunde der jo komme en Afsæter, der er lykkeligere, thi det er ikke Personer, men Sagen det gælder om. Hvad nu angaar det Spørgsmaal, som nøgternt her ligger for og har givet Anledning til denne Stordebate paa Grund af den Motivering, man hænger ved Forslaget under Nr. 1 udenfor Betænkningen fra de ærede Medlemmer, undrer det mig, at de Herrer i deres lange Motivering gif uden om de nøgne Fakta. Ved Behandlingen af det sidste her i Folkethinget endelig vedtagne Hærløvsforslag fra Marts 1876, have de Herrer i Forening med mig sagt — og det sagde baade deres fraværende Ven fra Stege (Bosfen) og de ærede Medlemmer fra Leire (Holtstein-Ledreborg), fra Bogenfje (Bernsten) og fra Ribe (B. Holm) ligesom Aaret iforveien det ærede Medlem for Viborg Amis 4de Valgkreds (Kjer): Vi bør have et Kanonbatteri vest for Storebelt, men paa Sjælland 12 Liniebatterier og 2 Mitrailleurbatterier. Det sagde de Herrer i Forening med mig, og Alle de, der vare vore Meningsfæller her i Thinget, stemte sammen med os, og vi koblede det ikke sammen med nogen Besæftningsplan, men vi lode det gaa uden Bivere, uden Forbindelse med Skandse eller Sligt. De ærede Medlemmer omtalte ikke det Faktum, at, da vi sidst saas paa den Skandse, hvor vi nu strides med hinanden, stode vi sammen, og vor Stilling blev udnyttet saaledes: 1 Kanonbatteri vest for Sjælland og 14 Batterier paa Sjælland. Nu sige de Herrer: 6 Batterier paa Sjælland og 6 Batterier vest for Storebelt; thi hvis vi ikke gjøre det paa den Maade, saa prisgive vi, bane vi Veie for Ulykker for Landet, og saa reise de hele den Bevægelse, jeg ikke nærmere skal beskrive. Jeg skal heller ikke beskrive den Alvor og Konsekvens, der ligger deri; jeg tager blot Faktum og spørger: Hvorfor have de Herrer ikke modbevist det? Naar de tale om, hvem det er, der gaar fra tidligere Standpunkter, hvorfor bevise de saa ikke, at Rigsdagsstidenden er feil, at disse Navne, der staa underkrevne, ere feil, at det ikke er vedtaget, som der siges vedtaget osv. Det var det Gæne, det, der ligger for, og derom kan der i og for sig neppe være nogen Forskjel eller Uenighed blandt dem, der overhovedet i nogen Debat gaa ud fra, at 2 og 2 er 4, at, naar jeg staar paa Forslaget under Nr. 15, har jeg Ret deri, at det er Folkethingets Flertals Forslag, jeg staar paa, at Alle vi have stemt for det, og at alle de Herrer, der nu reise Storm i den Henseende, tale afsjort mod deres eget Forslag. Jeg beder altsaa bemærket: Kunne de Herrer være ved dette